

potopisu legendo, ki je imela mnogo podobnosti z vašim pripovedanjem.“

Nasmehnil se je.

„Ali hočete s tem reči, da sem vas mestifikoval? Takih legend je mnogo. Slišal sem sam v Kini, kjer sem lani iskal groba Mingee a ne našel, nekega improvizatorja v Honkongu, ki je nekaj podobnega predaval na javnem trgu. Mogoče celó, da je to lastna historija. Literati in „krasni duhovi“ so se porogljivo smijali. Ljudstvo pa je poslušalo gineno. Zakaj? Zato ker ima globokejši nazor o življenji in smrti, o ljubezni in prirodi, kakor so poprek pri tako zvanih omikancih nabaja. Vidi, da se drevo s katerega listje pada, drevo, ki umrje, na pomlad s cvetjem pokrije, zopet ljubi. Ljubezen mu je torej silnejša kakor smrt.“

„O Umbrijani,“ vzkliknil sem, „tudi jaz verujem temu koprnečemu vzdihu cvetočih prastarih breskev, ki je bil kakor duša našega denašnjega pripovedovanja. O ko bi našel le jednega čitatelja, potem ko to napišem, ki bi čital tako, kakor sem jaz poslušal vas! Toda to ni skromna želja. S čem nadomestim mu godbo vašega glasu, čar italijanskega jezika in mogočnost scenerije, ki me je ob enem z vašo besedo vznesla v bajne loge poezije?“

Umbrijani se je nasmehnil. „No“, rekel je, „le da vas je zabavalo. Porabite to, če hočete, za tisoč in drugo noč.“

Klatila sva se še nekaj časa po Krimu. Potem sva se povrnila zopet v vsakdanje življenje, kjer me je čakala trpkost in žalost. Odšel sem v Čehe ter zgubil Umbrijanija z oči. Ne vem, kod se klati, morda se snideva zopet enkrat na kakej gozdnej poti, ali v gorah, ali na stepi. Spomin nanj je záme nerazločljiv z lunino nočjo, gledajočo v kiklopovo jamo, in z belo prikaznijo Mingee, še v grobu od ljubezni koprneče! O Mingea! O ubogi prah, ki se treseš še vedno, ko pokajo pomladanski popki, ali si dosegel naposled mir, pravo „srečo v vrtu cvetočih breskev?“

Novice.

— **Osebnosti.** Dež. inženir Ivan Vladimir Hrašky je imenovan profesorjem hidrotehnike na češkem vseučilišču v Pragi. — Sodnim tolmačem v Ljubljani je imenovan prof. Anton Laharnar. — Cesar je podelil odličnemu slovenskemu skladatelju dr. Benjaminu Ipavcu, zdravniku v Gradcu, zlati zaslužni križec s krono. — Gimnazijski suplent v Ljubljani, Fran Ilešič, je bil na graškem vseučilišču promoviran doktorjem filozofije. — Živinozdravnikom v Železni Kaplji je imenovan Jos. Zanoškar. — Zdravnik v Pragi dr. Karol Wisinger je imenovan dež. okrož. zdravnikom v Planini.

— **Majhne občine velika čast!** Iz Železnikov se nam piše: „Zadnje „Novice“ z dne 22. t. m., so med drugim naznanile, da je bil tukajšnji rojak, blagorodni gosp. Franc Dolenc, trgovec in obč. svetovalec v Kranji, od presvitlega Cesarja Franc Jožefa I. odlikovan zaslužnim križcem s krono.

Naša Železniška občina je majhna, šteje le malo nad tisoč duš, a vendar je gosp. Dolenc že njen osmi odlikovanec. Izmed njih so žal! tiije umrli, namreč: č. g. Dr. Jernej Levičnik, dekan v Šmohoru na Koroškem, ki je bil odlikovan z vitežkim križem cesar Franc Jožefovega reda; g. Karol Demšar, nadučitelj in župan v Senožečah, ki je bil dekoriran z zlatnim križcem za zasluge, in nadzdravnik usmiljeni brat P. Eduard Benedičič ki se je na Španskim okol l. 1876. zaslužil srebrni zaslužni križic „de la Cavidad“. Peteri drugi odlikovanci pa se živijo, in ti so: visokorodni gosp. Anton Globočnik, pl. Sorodolski, vitez Franc Jožefovega reda; sedaj z zlatnim križicom s krono za zasluge odlikovani gosp. Frana Dolenc; učitelj g. Jos. Levičnik, odlikovan s srebrnim križcem s krono za zasluge; gosp. posestnik Franc Košmelj, ki si je s svojo hrabrostjo kot narednik in častnika namestnik v Bosni l. 1878. priboril veliko srebrno svitnjo; in Andrej Verhunc (sedaj magazinér pri blagorodnem gosp. Jan. Globočnik-u), ki si je v sloveči morski bitki pri Visu l. 1866. zaslužil malo srebrno medaljo. To, menimo, je kaj izvanrednega, to je čast, z kakoršno se malokatera tudi še velika občina ponášati ne more. Pa tudi po drugi strani še Železniki ponášati zamorejo, da so imeli in deloma še imajo odlične rojake, na katere smejo biti ponosni. Proti koncu preteklega stoletja sta bila izmed njih povzdignjena v plemeniti stan: Anton Pfleger vitez Werthenavski (v. Werthenau), in Gašpar Levičnik, vitez Glomberski (v. Glomberg.) Žal, da ste te plemeniti rodbini že izumrli Anton Pfleger je bil rojen v Zg. Železnikih, sedanja h. št. 74; Levičnikova rojstna hiša ni znana. Zadnji odlikovanec te vrste visokorodni gosp. Anton Globočnik plem. Sorodolski, je dosegel to visoko dostojanstvo še le zadnja leta. On živi zdaj na Dunaji. Njegova rojstna hiša je v Spod. Železnikih šte. 105. Anton Globočnik-a strokovni spisi so dobro znani v uradnih krogih; njegovi lastno sestavljeni življenjospis pa bi vtegnil vgledati luč javnosti še le po njegovi smrti. To naj vendar še dolgo nikar ne bodi!

— č —

— **Obrtna nadaljevalna šola v Ljubljani,** katera je združena z višjo realko, je — pod policijskim nadzorstvom in to vsled prošnje vodstva samega. Nemški profesorji ne morejo mej dijaki vzdrževati reda, največ ker se z njimi ne morejo porazumeti in radi tega so poklicali na pomoč policijo. Zdaj imajo mej poukom vedno policaja pri roki.

— **Narodni dom v Ljubljani.** Društvo „Narodni dom v Ljubljani“ imelo bode svoj redni letni občni zbor v sredo dne 3. novembra ob šestih zvečer v društvenih prostorih v Narodnem domu.

— **Privatno učiteljišče.** Ljubljanske Uršulinke so prosile za svoje privatno žensko učiteljišče za pravico javnosti.

— **Gospodinska šola.** Društvo za ustanovitev in vzdrževanje gospodinske šole v Ljubljani je imelo te dni svoj občni zbor, na katerem je bil izvoljen prvi odbor. Gospodinska šola se otvori v kratkem in utegne postati velike koristi za malomeščanske in delavske rodbine.

— † **Anton Navratil.** Nekdanji dež. poslanec Anton Navratil, zasebnik v Metliki, odločil in neustrašen rodoljub, umrl je 21. t. m. v Tešanj v Bosni, kjer se je mudil pri netjaku, okrajnem predstojniku Mirku Navratilu. Pokojnik je dosegel 65 let. Umrl je vsled srčne kapi.

— **Ljubljanski telefon** združil se je z interurbano telefonsko progo in se je otvoril promet na progah Ljubljana-Dunaj, Ljubljana-Gradec, in Ljubljana-Trst dne 25. oktobra.

— **Pozor, slovenski kmetje.** V Vidmu na Laškem živeči agent Silvio Nardini razpošilja po vsem Kranjskem tiskovine, v katerih obeta zlate gradove vsem tistim, ki se izselijo v Brazilijo. Ta človek je slepar, kateri vara ljudi, da jih proda v sužnost. Gorje tistim, kateri se dajo zapeljati. Čaka jih grozna beda in strašno trpljenje.

— **Slovenske dopisnice s sliko.** V kratkem se izdado dopisnice, ki bodo imele na čelu glavo Frana Prešerna, sliko Prešernove rojstne hiše. Gospa Skrinjarieva v Trstu je izdala dopisnice s sliko I. Nabrgoja, Miramara, Kontovelja in cerkve sv. Justa.

— **Vsled strahu umrl** je te dni petletni Jos. Bevčič iz Jasna. Neki fantič nahujskal je nanj velicega psa. Bevčič se je psa tako ustrašil, da se je zgrudil na tla in obležal mrtev.

— **Samomori.** V Krškem se je na Avscevem kegljišču ustrelil sedlar Pongrac. V Kranjski gori se je 70letni Jože Urlah vrgel pod vlak, kateri mu je strl glavo. — V Celji se je nstrelil domobranec Schlumpf.

— **Goriškim nadškofom** je po zatrdilu tržaških listov že določen poreško puljski škof Flapp, naslednik Flappov pa postane neki prošt Jordan.

— **»Diretissima«**, namreč najkrajša železniška proga mej Trstom in Benetkami je bila 17. t. m. slovesno otvorjena. Ta železnico okrajšuje omenjeno razdaljo za 67 km., a koristi ne bo imel nihče od nje, pač pa bo imela Gorica škodo.

— **Umor na ulici.** V Gorici je delavec Pavlin na ulici ustrelil mesarja Spangerota in potem pobegnil.

— **Surovost.** Celjska dež. bolnica ima poseben voz, da vozi mrliča iz bolnišnice na pokopališče. Temu vozu se pripravljajo navadni gnojni vozovi.

— **Poročil** se je Trstu g. Kornelij Gorup, sin slovenskega mecena g. Jos. Gorupa, z gospo. Albertino de Volpi. Poroko je izvršil drž. poslanec Špinčič.

— **Jubilej hrvatskega narodnega jezika.** Dne 20. oktobra je bilo petdeset let, odkar je hrvatski jezik postal uradni jezik na Hrvatskem. Časopisje hrvatsko se je dostojno spominjalo tega dne in na primeren način pojasnjevalo pomen te petdesetletnice v kulturnem in v političnem oziru.

— **Na smrt obsojen.** V Belovaru na Hrvatskem je bil obsojen na smrt 22letni kmet Martin Poljak. Poljak je imel ljubavne razmere z nekim dekletom Ružico Nebojšič, ki pa mu je postala nezvesta. Dne 18. julija t. l. je našel Poljak svojo nezvesto ljubico v ljubimkovanju z njegovim tekmečem Gjuro Jakopčičem. Ta prizor je toli razburil Poljaka, da je zgrabil kolec in je neusmiljeno pretepel svojo ljubico. Za to ga je ljubica tožila na okrajnem sodišču v Koprivnici. Poljak je prosil, da bi dekle umaknilo tožbo. A ker tega ni hotela, jej je pismeno grozil s smrtjo. To pismo je predložila sodišču in Poljak bi imel biti zaprt. Ko je toženec zvedel o tem, pričakal je dekleta z samokresom in jo ustrelil v glavo. Morilec je tudi priznal zločin in sodišče ga je obsodilo na smrt. Treba je tega bilo.

— **Nesreča v rudniku.** V Kutni gori na Češkem, kjer so državni srebrni rudniki, je udrila dne 9. voda v 300 metrov globok predor (šaht), ki je poplavljen 150 metrov visoko. V globočini se nahajajoči rudarji so se zamogli še rešiti; samo tri je zalila z grozno silo notri deroča voda. Mrličev še niso dobili.

— **Milijonar morilec.** Iz Genfa v Švici se poroča dne 18. t. m., da so ondi zaprli ravnatelja bombaževe tovarne, ker je zavdal svoji ženi, da bi se oženil z svojo metreso Morilec je večkratni milijonar.

— **Operacija s pomočjo Röntgenovih žarkov.** Nedavno smo poročali, da je ustrelil nek hudodelec z imenom Ussai v Gorici, med iz cerkve se vračajoče usmiljene sestre in ranil sestro Anakleto v stegno. V goriški ženski bolnici so izvlekli iz stegna s pomočjo Röntgenovih žarkov in sestra ozdravi skoro.

— **Nekaj za smeh.** V Milanu se je vrsila nedavno sodna razprava proti dvema trgovcema, ki sta neki gospej mesto popra dala nekega prahu, v katerem je bilo namešanih mnogo škodljivih stvari. Na sodišče je bil povabljen izvedenec. Na predsednikovi mizi je bilo 17 kilogramov „popra“. Ko so odprli zavitke, najbrže malce neprevidno, dvignil se je iz njih droben prah v zrak, ki se je hitro razprostrl po dvorani. Nasledki tega niso izostali: predsednik, sodniki, državni pravdnik, pisar, zagovornik s poslušalci in zatožencema vred so začeli nepretrgoma kihati. S kihanjem zajedno se je glasil bučen smeh po dvorani in ker se je ta situacija konečno zdela preneumna sodnikom, oziroma, ker je bil dokaz o vplivu popra prejasen, bila sta oba obtoženca rešena obtožbe in mej smehom in kihanjem se je razšlo občinstvo.

— **Deček — na verigi?** Redarstveni oblasti je prijavil nekdo, da vratar neke hiše na Acquadottu drži svojega 9letnega sina privezanega na verigi gori v podstrešju. Tjakaj odposlani organ se je uveril, da je res temu tako, ali oče dečkov se je opravičil s tem, da ga ni mogoče brzdati na drugi način in da gotovo pride kedaj na vešalo, ako oče ne uporabi vse svoje strogosti. — Otrok na verigi, trda je sicer ta, ali kedor vidi vso pokvarjenost tržaške mladine, ta skoro ne more zameriti skrbnemu očetu.

— **Jud na biciklu.** Ker mora Žid povsod imeti svoj dolgi nos in svoj nasvedrani „bajces“, ki mu visi preko ušes, ne sme ga manjkati seveda na — biciklu. Interesantna, ne, — divna prikazen mora biti že, videti poljskega Žida na biciklu, ko mu frčita „bajces“ in dolgi „zašpehani“ plašč, gnana „od vetra burne sape“ po zraku. — V Olomucu pa niso zadovoljni s kolesarenjem Židov, za to je bila na zadnji dirki velika demonstracija proti židovskim kolesarjem. To je bilo najbrže smeha.

— **Poper izvrstna obrana.** V Cutuvoru, selu v Bulgariji, so razbojniki po noči napadli nekega krčmarja. Ker ni imel pri rokah orožja, zgrabil je v sili pest zmlatega popra ter ga posul razbojniku v oči. Ta je jel kričati in jokati in njegovi tovariši, ne vedoči, kaj se je zgodilo, so ubežali. Sedje pa so prihiteli na krik razbojnika in ga še dobro naklestili. Tako je rešila paprika krčmarja iz nevarnosti.

— **Najstareje ljubavno pismo.** Neki arheolog je obelodanil pred nekaterimi dnevi, da se nahaja v londonskem muzeju najstareje ljubavno pismo. To pismo je ženitbena ponudba, katero stavi nek odličnjak neki egiptski princezi. To pismo je staro 3500 let in je urezano v opeko.

— **Koreanski car.** Naslov je tako mikaven in tako — internacionalno zanimiv, da bi se dal porabiti kakor naslov kaki moderni veseloigri. Koreanski car je danes samostojni cesar, to pa radi tega, ker sam ne ve, čegav „vasal“ naj bi bil, ali vasal ruskega cara, ali japonskega Mikada. Stvar je taka: do pred japonsko-kitajske vojne je bil kitajski cesar jedini imperator nebeškega kraljestva, ki je imel pravico dopošiljati „sveti koledar“ svojemu podkralju anamskemu, birnamskemu in koreanskemu. To se je spremenilo po nesrečni vojni z Japonsko in kralj koreanski dela svoj koledar sam za-se in je torej samostojni „Koreanski car“ — kar se tiče koledarja.

— **Poživinjen sin.** Josip. Hein iz Lamberga na Gorenjem Avstrijskem je l. 1887. zažgal neko gostilno in dve drugi hiši. Za ta svoj čin je dobil 10 let ječe. Kazen je do stal dna 25. septembra. Povrnili se je k svoji 76letni materi, ki ga je vsprejela, kakor jej je velevala materinska ljubezen. Da ne bi bila storila tega! Bog ve iz kakega vzroka jo je dne 16. t. m. zadušil poživinjeni sin. Del jej je vrv okolu vratu Minolo nedeljo so ga zaprli, Priznal je groznim cinizmom, da je umoril svojo lastno mater,

— **Pariz, pomorsko pristanišče?** Tehniški svet mesta Pariza se bavi že več let z vprašanjem, kako združiti

stolico francosko z morjem in napraviti ondi morsko pristanišče. Letos je zopet predložen načrt, po katerem bi se dala vresničiti ta misel. Po tem načrtu bi bilo treba izkopati na levi obali reke Sejne kanal, dolg 185 kilom., in širok 35 metrov v naravni, a 45 metrov široko v zavojni črti. Vs skupni stroški bi znašali po priliki 150 milijonov goldinarjev.

— **Nova pijača zoper mrzlico.** Izvrsten pripomoček zoper mrzlico je Kathreinerjeva sladna kava, navadno imenovana Kneippova kava. To je spoznal gospod dr. med. Prager v Elberfeldu. Opazil je namreč večkrat pri mrzličnih boleznih, da mnogim bolnikom, otrokom in odraslim osebam, ni ugajala navadna voda, pa tudi ne z malinovcem ali s citronovim sokom, če so jo pili za žejo dalje časa. Nekoliko si jih je zaželelo požirek kave, ki jim pa seveda ni koristila zaradi hude vročine; kajti zrnasta kava, kakor je znano razgreva in razburja. Dr. Prager pa si je pomagal s pijačo, ki je neškodljiva, ali po okusu zelo podobna zrnati kavi; zapisal je namreč Kathreinerjevo kavo katero je moral bolnik piti mrzlo. Vedno je mrzličnim bolnikom ta pijača pogasila žejo, pa tudi dobro jim je del njen užitek, ko so zadostili svoji želji po navadni kavi, ki je prepovedana v bolezni. Sladna kava vpliva toraj tudi na počutke bolnikov. Veseli ga, da se mu je izpolnila želja, in to pomaga, da hitreje ozdravi. Za bolnike, ki jih kuha huda vročina, je primešati mrzli ali hladni sladni kavi eno ali dve žličici citronovega soka. Tudi ta pijača je že izvrstno pomagala pri pljučnici, gripi (influenzi), davici, vnetici bezgalk, vnetici in tiganju, mrzlici pri ranah in pri želodečni oteklini. Ker je Kathreinova sladna kava prav po ceni, si mora tudi najubožnejši človek pripraviti to pijačo zoper mrzlico, imovitejšim pa je tudi nadomestek za nezdravo zrnato kavo, ob enem pa se v bolezni lahko privadijo tako zelo ugodni sladni kavi, da jo potem pijo tudi zdravi čisto ali saj kot jako okusno primes z zrnato kavo.

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravlja v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjskega trg šte. 20.

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vsih prehlajenjah dušnih organov, ter je najboljše sredstvo za prsni katar, kašelj, prsni bol, hripavost in vratni bol. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času da odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval spominjam tukaj samo ono: (5) (79-2)

»Velecenjeni gospod lekarnik!

Posljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka potrebujem jih za moje znance. Jaz sem od dveh steklenic od neznosnega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam. Priporočil bodem ta zdravilni sok vsim prsobolnim. S poštovanjem. — Rudolf Ausim. Na Dnnaji, 20. marca 1897.

Pazi naj se toraj, da je na vsaki steklenici varstvena znamka t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti oni samo je pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici stočnim opisom je 75 kr. — Razpošilja se vsaki dan s pošto na vsa mesta in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 kr. za zametek) ali pa po poštne povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušanih zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastonj in poštne prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjovin, Zagreb, Zrinjski trg šte. 20.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 23. oktobra t. l.: 42, 85, 17, 74, 27.

V Trstu dne 23. oktobra t. l.: 57, 50, 9, 12, 47.

V Pragi dne 27. oktobra t. l.: 35, 24, 72, 88, 30.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 13. okt. 1897. Pšenica gld. 12.— kr., rž gld. 8.— kr., ječmen gld. 6.50 kr., oves gld. 6.50 kr., ajda gld. 8.50 kr., proso gld. 7.50 kr., turšica gld. 6.20 kr., leča gld. 12.— kr., grah gld. 12.— kr., fižol gld. 10.— kr. (Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Vizitnice

priporoča

J. Blaznik-ova tiskarna v Ljubljani.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmacevtskih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Preskušen in potrjen od zdravstvenih (60-6) oblastev. (15)

Najstareje, najpristneje, najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in pljučne bolezni in želodečni krč itd. ter je uporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je

zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka **Adolf Thierry, lekarna „pri angelju varhu“**. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim cenejo tem nič vrednejo ponaredbo. Pazi naj se torej vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslov: **Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini**. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštne povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katera mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

ADOLF THIERRY, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.